

Sygn. akt **II K 503/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Nadia Kołacińska-Sumińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Owczarek

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 roku sprawy

D. K.

s. T. i M. z domu W.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 czerwca 2016r w miejscowości K. , woj. (...) na drodze K-1 umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym od stężenia próba I- 0,37 mg/l o godzinie 20:05, II - 0,35 mg/l o godzinie 20:20, III- 0,32 mg/l o godzinie 20:25, IV - 0,33 mg/l o godzinie 20:28, V- 0,29 mg/l o godzinie 20:47, alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki P. (...) o nr rej (...) na drodze publicznej

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego D. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tą zmianą, iż przyjmuje że do zdarzenia doszło w dniu 06 lipca 2016 roku i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie 2. zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06.07.2016r;
5. zwalnia oskarżonego od kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. ograniczono do części wyroku dotyczącej kary)

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk.

Na korzyść oskarżonego uwzględnił przyznanie się do czynu, dotychczasową niekaralność, ustabilizowaną sytuację życiową, niski stopień intoksykacji (na poziomie 0,30 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu).

Jednakże należy mieć na względzie, że prowadzenie jakiegokolwiek pojazdu w stanie nietrzeźwości jest zachowaniem szczególnie nagannym, gdyż taki uczestnik ruchu stanowi zagrożenie nie tylko dla siebie samego, ale także dla zdrowia i życia innych osób.

Mając na względzie powyższe, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 40 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Zdaniem Sądu kara ta odniesie pozytywne efekty wobec osoby oskarżonego. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania.

Zgodnie z art. 42 § 2 k.k. prowadzenie pojazdu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości skutkuje obligatoryjnym orzeczeniem wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat.

W tym miejscu należy uzasadnić, dlaczego Sąd orzekł o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B, a nie wszelkich pojazdów mechanicznych.

Nie ulega wątpliwości, że sam przepis art. 42 § 2 KK, jednoznacznie nakłada na sąd obowiązek, w razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 KK, orzeczenia wobec sprawcy tego występku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Taka treść tego przepisu, odczytana z uwzględnieniem wspomnianego już i niekwestionowanego jego ratio legis wskazuje, że zakresem orzeczanego na jego podstawie wobec sprawcy takiego przestępstwa owego środka karnego i określonym nim zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych, powinna być objęta możliwość prowadzenia przez niego, co najmniej pojazdu, którym on dopuścił się tego czynu zabronionego. Co więcej, to właśnie rodzaj tego pojazdu, przy orzekaniu o tym środku karnym w przewidzianych w art. 42 § 2 KK okolicznościach, winien stanowić podstawową przesłankę, determinującą wręcz każdorazowo „obowiązkowy” jego zakres. Nie może on być przecież określany w oderwaniu od rodzaju pojazdu, którym sprawca kierował, skoro to czyniąc wykazał, że zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Tym samym, o ile ów środek karny ma rzeczywiście realizować wspomniane już przypisane mu przede wszystkim prewencyjne funkcje, to całkowicie nieracjonalne i nielogiczne byłoby, przy określaniu zakresu owego zakazu, przyzwolenie na możliwość wyłączenia spośród jego dotyczących rodzajów pojazdu, właśnie ten ich rodzaj, do którego należał pojazd prowadzony przez sprawcę w chwili popełnienia przedmiotowego czynu.

Nie ulega wątpliwości, że tenże przepis art. 42 § 2 KK, daje sądowi możliwość rozszerzenia owego zakazu także, co do pojazdów innego określonego rodzaju, czy nawet do wszelkich pojazdów mechanicznych. Jest to też warunkowane jego ratio legis. Same, bowiem okoliczności, tak podmiotowe, jak i przedmiotowe, popełnionego przez sprawcę czynu mogą dla zapewnienia możliwości rzeczywistego zrealizowania funkcji tego środka karnego, uzasadniać potrzebę takiego „poszerzenia” rodzajów pojazdów, których miałby on dotyczyć. Może to nastąpić przykładowo w sytuacji, w której ów **sprawca swoim krytycznym zachowaniem wykazał, że pozostawienie mu możliwości prowadzenia innych rodzajów pojazdów, aniżeli ten przez niego w chwili dokonywania czynu kierowany, ani nie gwarantuje jego rzeczywistego wyłączenia z ruchu drogowego, ani też tym samym chroni dostatecznie bezpieczeństwo w komunikacji.**

W ocenie Sądu, zachowanie D. K. nie uzasadnia konieczności pozbawienia go uprawnień do prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Oskarżony jest osobą 27-letnią, który ma na utrzymaniu dziecko (zasądzone alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie). Obecnie jest bezrobotny, ukończył jednak kurs przewozu rzeczy zorganizowany przez Urząd Pracy, posiada prawo jazdy kategorii C (k. 38), tak więc ma ogromne szanse na uzyskanie pracy w charakterze kierowcy. Oskarżony nie jest osobą zdemoralizowaną, w ocenie Sądu, popełnione przestępstwo ma w jego życiu

charakter incydentalny. Pozbawiając go uprawnień w zakresie prowadzenia pojazdów kategorii C, pozbawiono by go jednocześnie potencjalnej możliwości zarobkowania.

W ocenie Sądu dla oskarżonego wystarczająco dotkliwym środkiem karnym będzie pozbawienie go uprawnień do prowadzenia pojazdów kat. B na okres 3 lat.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 lipca 2016r.

O świadczeniu pieniężnym orzeczono w myśl art. 43a § 2 k.k.